ANUL XVII. — No. 3385

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă, 10 Febr. 1940

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000
Un număr vechiu 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 9 Bucureşti

Portret

Ilie Petrescu

Cine l'a sculptat din stâncă?
Surâsul timid al ochilor săi nu-i poate lumina aspectul de munte pentru care numai nourii sânt fireşti ai săi.
E tot din piatră şi credinţa în el însuşi tot de piatră este.
Ar vrea să zâmbească.
Nu reuşeşte.
Ar vrea să spună o glumă.
Copilăreşte, o ratează.
Când loveşte însă e năpraznic.
Zâmbetul şi voia bună îi este în pumn.
Cu fiecare lovitură este el întreg.
Satisfacţia unui pumn bine nemerit îi luminează ochii aşa cum gândurile bune sau vorbele de duh nu-s în stare.
Copilul se joacă pe ring.
Copilul mare e în ţara lui între patru corzi.
Şi copilul loveşte.
Şi dansează.
Şi zâmbeşte.
Scrâşneşte rar.
Are voinţa apelor cari îşi făuresc drum prin stâncă.
El însuşi stâncă.
El însuşi uriaş.
Simplu, din cap până'n picioare, simplu şi modest Ilie Petrescu întâlneşte mâine seară tumultul unei mări mereu agitate: Spakow
Căci acesta e Spakow: o mare puternică, având mii de braţe în valuri.
Şi Petrescu e stâncă de neclintit.
Marea va încerca să doboare digul stâncei.
Mâine?
Mâine e bătălia cea mare: bătălia oceanului cu stânca.

Pierre Verone

Petrescu va trece la U. D. R.

Cariera făcută, în ultimul an, de Petrescu — fundaşul Unirii Tricolor — a fost din cele mai frumoase.

Talent generos, Petrescu s'a impus atenţiei generale — fiind cotat printre tinerele elemente de frunte.

Petrescu se pare că-şi va schimba clubul.

In vară când îi expiră contractul cu echipa oboreană se va transfera la un alt club.

Se pare că alegerea a şi fost făcută, clubul preferat fiind UDR.

O scrisoare plină de noutăţi

Milică Teodorescu din nou nedreptăţit în America

La Washington boxeurul român a fost pe nedrept declarat învins în faţa lui Phil Furr

„Revin în ţară", dar mai am de susţinut „opt matchuri!"

Spakow sau Ilie Petrescu să se pregătească pentru a trece oceanul!

Milică Teodorescu (stânga) pune în mare dificultate pe Phil Furr.

Am primit aseară o scrisoare dela Milică Teodorescu...

Fireşte ea conţine veşti senzaţionale...

In primul rând, Milică ne comunică rezultatul ultimului său match pe care l-a susţinut în compania lui Phil Furr.

Teodorescu a boxat pe ziua de 14 Ianuarie în arena... dar să-i dăm mai bine cuvântul lui însuşi, cunoscând savoarea pe care o au scrisorile sale...

Stimate d-le Director general,

Pe ziua de 15 crt., eri, am boxat aci, la Washington, cu PHIL FURR, în revanşă, şi după ce l-au bătut net, dându-l şi de două ori pe jos, în rondul 2 şi 4, arbitrul, care a fost un mare laş, m'a declarat bătut la puncte.

Managerii şi antrenorii mei, au protestat însă, din care cauză s'a făcut un mare scandal şi s'a distrus multe scaune, până ce poliţia a astâmpărat totul. Mulţi români, ce au asistat la match, mi-au făcut împreună cu alţi mulţi sportivi americani, o mare manifestaţie de simpatie. Eu mai rămân aci încă o zi, deoarece mâine trebue să apar în faţa comisiei de judecată, în urma plângerii (protestului) ce managerii şi antrenorii mei au făcut către comisia de box de aci, contra arbitrului şi a organizatorului, ce se spune că a cumpărat pe arbitru ca să mă dea bătut.

FURR M'A MUŞCAT

Dealtfel, eu voiu apare şi în faţa **COMISIEI DE DOCTORI**, deoarece, **FURR, m'a muşcat, profund, de**

(Continuare în pagina 4-a)

CU 48 ORE IN AJUN...

SPAKOW a plecat la munte; ILIE PETRESCU s'a refugiat la Chiajna

Va fi învins Mielu Doculescu de elevul său? David soseşte azi în Capitală. Ce-i cu Voiculescu?

In momentul când scriem aceste rânduri, au mai rămas exact 48 de ore până la gala de box dela circul Royal.

Absolut toţi componenţii excepţionalului program şi-au terminat antrenamentul, şi fiecare şi-a alcătuit un program pentru aceste 48 de ore care îi despart de clipa decisivă a încrucişării mănuşilor. Dar după cum este şi normal de altfel, niciunul din proectele protagoniştilor noştri nu seamănă cu altul. Fiecare şi-a alcătuit programul în conformitate cu temperamentul său. Şi au temperamente atât de diferite... După cum de altfel veţi vedea îndată.

Spakow şi Petrescu au plecat...

Astfel, spre deosebire de Moţi Spakow care a plecat la Braşov, în gălăgiosul şi sportivul oraş de munte unde printre pasionaţii sportului de iarnă caută ca printr'un amuzament uşor să uite de greutatea partidei de mâine seară, adversarul său, sobrul Ilie Petrescu, a părăsit şi el Capitala, dar spre a-şi vizita rudele dela Chiajna. Acolo, în liniştea minunată a frumosului sat, se va deda unei odihne binemeritate după toate eforturile depuse la antrenamentele de până acum. Singurul program sportiv în aceste două zile: câte o plimbare de o oră, dimineaţa, pe jos, în aerul tare de ţară. Restul timpului, mâncare şi somn, somn şi mâncare...

Sâmbătă seara vom vedea cui i-a priit mai bine acest program atât de... «diferit».

Stoian şi-a trimis soţia la rude

Dintre ceilalţi, singurele «programe» pe care le-am putut afla sunt ale lui Mielu Doculescu, care a obţinut dela «Universul», unde este lynotipist, un concediu de 2 zile pentru a se prezenta cât mai odihnit la match, al lui Stoian, care şi-a trimis nevasta la rude, iar el s'a mutat la nişte prieteni, al lui Constantin David, care a anunţat telegrafic pe organizatori că va sosi în Capitală, astă seară, al lui Marin Gaşpar, care abuzând de dragostea pentru sport a superiorilor săi, a obţinut deasemenea un concediu de 2 zile, dela unitatea aviatică, unde îşi face datoria către ţară, şi, al celor patru amatori, singurii care îşi vor continua şi azi antrenamentele, Valentin şi Gheorghiu pentru a confirma victoriile din campionate, iar Giurcă şi cu Enciu pentru a se revanşa.

Cât despre intenţiile lui Adania şi Voiculescu, în jurul lor planează cel mai desăvârşit mister...

INTRE PROFESOR ŞI ELEV

In legătură cu gala de box de mâine seară este de povestit un amănunt interesant:

Intre Mielu Doculescu şi Benjamin Adania, nu a fost totdeauna raporturile încordate de mâine seara. Ba ceva mai mult, cel care i-a pus prima oară mănuşile în mâna lui Adania a fost tocmai Mielu Doculescu... Natural, că e cam multă vreme de atunci. Mielu era unul din elevii favoriţi ai lui Cristache Negoiţă, iar Adania venise să învete boxul... Negoiţă l-a dat pe mâna lui Mielu, pe atunci campion amator, care i-a dat lui Adania primele noţiuni pugilistice.

Va spune oare mâine Mielu că a crescut un şarpe la sân?

In cursul zilei de eri

D. Liviu Iuga s'a întreţinut cu conducătorii grupărilor divizionare

In cursul zilei de eri, d. Liviu Iuga — vice-preşedintele FRFA — a avut o întrevedere cu preşedinţii câtorva grupări din divizia naţională A.

Cu acest prilej s'au discutat o serie de chestiuni în legătură cu organizarea administrativă a grupărilor şi cu aportul federaţiei.

Se pare că s'au ajuns la acorduri cari nu sunt lipsite de importanţă.

O VESTE SENZAŢIONALA

ADOLF HEUSER A ACCEPTAT SA VINA LA BUCURESTI

Formidabilul puncheur va întâlni peste trei săptămâni, pe învingătorul matchului SPAKOW-PETRESCU

Interesantele declaraţii ale lui Vasile Şerbănescu înapoiat aseară în Capitală

Aseară târziu s'a înapoiat în Capitală, Vasile Şerbănescu, campionul României de box la toate categoriile.

Invins în împrejurări nefericite de către germanul Adolf Heuser, boxeurul român este abătut — pe bună dreptate. El ne-a promis totuşi o serie de declaraţii extrem de interesante în legătură cu matchul său dela Konigsberg.

Pentru moment înregistrăm numai vestea cea mai importantă pe care ne-a dat-o aseară Şerbănescu.

Campionul României a propus lui Heuser, să vină la Bucureşti pentru două matchuri. Germanul a acceptat oferta formulând condiţiuni materiale foarte rezonabile.

CINE II VA PUTEA STA IN FAŢA?

Rămâne ca matchul să fie perfectat pe cale de corespondenţă. Dar cine îi va putea fi opus acestui puncheur necruţător?

Matchul dintre Moţi Spakow şi Ilie Petrescu, care se dispută mâine seară la Bucureşti, este menit să dea răspunsul.

Va câştiga Spakow? I se va rezerva lui cinstea de a încrucişa mănuşile cu Adolf Heuser.

Va bate Petrescu? Ilie va avea în acest caz ocazia excepţională de a susţine matchul revanşă cu omul care acum doi ani, l-a bătut la puncte după o dispută cu aspecte dramatice.

Aşa dar, încă puţină răbdare.

Mâine seară vom cunoaşte pe adversarul lui Adolf Heuser...

NOUI PROPUNERI PENTRU JOCUL GERMANIA-ROMANIA

Forul german de specialitate oferă zilele de 23 şi 30 Iunie

Pentru matchul de foot-ball România — Germania, revanşa jocului disputat la Bucureşti, se duc tratative de multă vreme — pentru găsirea datei.

Germanii insistă pentru o dată din cursul lunei Iunie, iar forul nostru de specialitate ar prefera ca acest joc să aibe loc în toamnă.

In cursul zilei de eri s'a primit la F. R. F. A. o nouă adresă din partea federaţiei germane prin care propune datele de 23 şi 30 Iunie.

La aceasta, federaţia noastră nu a răspuns încă — aşteptând conferinţa C. E. C. de la Praga. Căci dacă după aceasta se va şti că C. E. C. a fost desfiinţat jocul cu Germania va putea avea loc în cursul lunei Iunie.

AVENTURI REPORTERICEŞTI

JACK DEMPSEY S'A OFERIT SA ARBITREZE MATCHUL... ILIE PETRESCU—MOŢI SPAKOW

Aseară, la noi în redacţie...

Toată lumea scrie şi nimeni în afară de... cineva, nu îndrăzneşte să profaneze tăcerea ce s'a lăsat târzie («ca o seară de vară», ar spune un poet!).

Şi acel cineva, nu e altul decât telefonul, acest blestemat telefon care ne cere... atâtea «bilete de favoare» şi ne rezervă — câteodată — surprize de neînchipuit.

Aşa şi aseară...

Telefonul sbârnâi strident...

L-am ridicat plictisit, ducându-l la ureche:

— Allo!

— Allo!.. «Gazeta Sporturilor»?

— Exact.

— Domnule, Sâmbătă seara se dispută matchul Spakow—Petrescu nu e aşa?

— Exact.

— Ei bine, vreţi să vă dau o informaţie senzaţională? Un reportaj formidabil?

— Domnule, suntem ocupaţi şi.. Cum ai spus? Un reportaj de senzaţie?..

— Da.

— Sigur că da.

— Atunci veniţi imediat în str. Florilor 38, avocat Vasilescu.

Şi telefonul se închise brusc.

Am sărit ca fript... Auzi, un reportaj de senzaţie şi... mai întreabă dacă avem nevoie de el!.. Tii!..

Am luat imediat «bloc»-ul, stiloul şi tramvaiul şi iată-mă gonind spre adresa indicată...

Un reportaj senzaţional... Şi a adus vorba de matchul Spakow — Petrescu... Trebue să fie ceva în legătură cu acest match. Minunat...

Dar, iată-mă ajuns în str. Florilor 34.. 36.. 38... Aci e. De emoţie, parcă mi s'au accelerat bătăile inimei...

Sun... Aştept puţin şi uşa se întredeschide uşor. Prin crăpătură, doi ochi fioroşi, aparţinând unui servitor cu o mutră ce l'ar pune în umbră oricând pe Boris Karloff, mă privesc iscoditor.

— Ce doriţi?

— Domnul... avocat Vasilescu aici stă?

— Da. Poftiţi.

Intru puţin intimidat şi... parcă nu mă simt tocmai în apele mele când văd că Boris Karloff are un cuţit în mână. Nu, negreşit, fioroasă mutră!..

Infine, iată-mă în faţa d-lui avocat, un tip solid, care stă cocoţat — dece? — pe birou. Imi declin calitatea şi tipul sare ca electrizat:

— Oh, ai venit,

— Păi... eu aşa cred.

— Te-am chemat să-ţi spun un secret. Dar, mai întâi, ia spune, ai auzit de Jack Dempsey?

— Sigur.

— Ei bine, eu sunt Jack Dempsey.

— Nu mă omorî!

— Da, eu sunt. Ei, ce zici de asta?

— Eu? Păi ce să mai zic, păcatele mele!..

«Jack» isbucni în râs, un râs ce semăna mai mult a lătrat şi ca să mă facă să-l cred şi mai mult făcu de două ori «cotcodac» de mă trecură fiori. Să ştii, c'am nimerit la balamuc!

— E o taină mare — începu să-mi explice «Dempsey». După matchul meu cu Tunney, cuprins de dorul ţării mele, — căci sunt român, mă numesc Dumitru Tomşa, — am venit în ţară. Nimeni nu ştie acest lucru. Actualmente, mă antrenez, căci vreau să-l bat pe Joe Louis, negrul ăsta care ridiculizează rassa albă. De, vreau să-l distrug. Mă simt în formă, ca în zilele mele de glorie. Uite, ce zici de muşchii mei?

Şi zănatecul meu interlocutor îşi încordă braţul, silindu-mă să-i pipăi muşchii (cari, de fapt, erau inexistenţi!).

— Păi... ce să zic. Eşti bine!

— Nu-i aşa? sări «Dempsey» entuziasmat şi începu să-mi îndruge mai departe «braşoavele» lui. Eu mă prefăceam că iau note, dar cu privirea exploram clanţa uşii. N'o fi încuiat-o «Boris Karloff» ăla?.

In timpul acesta, uşa se deschide, servitorul — cu privirea fioroasă şi cu cuţitul în mână, — intră, ia un coş cu hârtii şi iese. (Cine m'o fi pus să viu la nebunii ăştia, domnule?...).

— Il vezi — zise «Jack» arătându-mi, cu mâna, uşa pe unde ieşise «Karloff», — e un spion de-al lui Joe Louis. Vrea să mă ucidă. In fiecare zi, îmi pune otravă în mâncare.

— Serios?

— Ce, nu mă crezi?

— Ba da... vai... se poate să nu vă cred!.. (Cum să plec mai repede, dom'le!..).

—Ei bine, nu vreau să mai stau ascuns. Cer să arbitrez, Sâmbătă, matchul dintre Spakow şi Petrescu. Dumneata trebue să mă ajuţi.

— Cine?

— D-ta.

— Eu?

(Continuare în pagina II-a)

Dinamicul football italian...

Fiecare match din campionatul italian constitue o nouă mărturie pentru proverbialul dinamism al footballului azur. Clişeul de faţă reprezintă o fază a matchului Bologna — Torino, nu este oare destul de concludent din acest punct de vedere?